

og lave vores hjemmearbejde, og ved, at vi gør en indsats derude.

Ministeren havde bemærkninger i sit første indlæg om, at regeringen, når slutdokumentet foreligger, vil tage stilling til, hvilken linje der skal lægges. Det tager vi til efterretning, og vi lover til gengæld at følge aktivt op her i Folketinget med den sædvanlige forespørgselsdebat og den aktive deltagelse. Ministeren kan regne med vores opbakning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 92 af Helle Degn (S) og Elisabeth Arnold (RV) (se foran) vedtoges med 79 stemmer (S, KF, SF, DF, CD, RV, EL og KRF) mod 2 (FRI); 25 (V) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:
35) Første behandling af lovforslag nr. L 279: Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse. (Ændret byrdefordeling ved store ombygningsudgifter).

Af Kirsten Jacobsen (FRI) m.fl.
(Fremsat 25/4 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

By- og boligministeren (Jytte Andersen):
Det lovforslag, der her er til behandling, og som er fremsat af Frihed 2000, er, hvad jeg vil kalde en gammel travet fra fru Kirsten Jacobsens side. Sidst, den var på dagsordenen, var i 1996.

Omkostningsniveauet i byfornyelsen er til stadighed genstand for diskussion og måske ikke helt uden grund. Jeg vil senere vende tilbage til, hvad jeg mener med det.

Forslaget har til formål at etablere en ordning, som kan modvirke, at ressourcerne til byfornyelse anvendes samfundsmæssigt urentabelt til dyre ombygninger, fordi der efter for-

slagsstillernes opfattelse mangler incitament fra kommunerne i de gældende regler i byfornyelsesloven til at holde igen på udgifterne.

Forslaget går konkret ud på at ændre byrdefordelingen mellem stat og kommune, får så vidt angår den offentlige støtte til ombygninger.

Efter forslaget skal kommunalbestyrelsen afholde al offentlig støtte inklusive eventuelle tab på garantier efter loven til den del af de godkendte forbedringsudgifter, der dels er anvendt til ombygninger af boliger og dels overstiger det beløb til nybyggeri af boliger, der er angivet i § 8 i By- og Boligministeriets bekendtgørelse nr. 459 af den 14. juni 1999 om huslejeafstøtelse, nybyggeri m.v. efter lov om byfornyelse.

Staten skal altså ikke bidrage til den yderste del af et meget dyrt projekt. Jeg vil for god ordens skyld gøre opmærksom på, at den beløbsgrænse for tilladelse til nybyggeri, der fremgår af den nævnte bekendtgørelse, i år i hovedstadsområdet udgør 9.300 kr. pr. kvadratmeter bruttoetageareal og 8.400 kr. i det øvrige land. Beløbene reguleres hvert år den 1. januar efter Danmarks Statistiks beregnede nettoprisindeks for september måned i det forrige år.

Med henblik på at sikre, at et projekt ikke blot deles i etaper for at komme under det beløb, foreslås det tillige, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med afgørelsen af, om omkostningerne ligger under eller over beløbet i nævnte bekendtgørelse, skal tillægge den godkendte forbedringsudgift de forbedringsudgifter, som inden for en periode på 3 år før tilsagnstidspunktet er afholdt på ejendommens boliger.

Forslaget begrundes med, at en sådan ordning i princippet allerede er indført for det almene byggeri, idet rammebeløbet kun er vejledende for kommunernes godkendelse af anskaffelsessummen.

Fredede og bevaringsværdige bygninger foreslås i forslaget helt undtaget fra ordningen.

Jeg er meget opmærksom på den rejste problemstilling om omkostningsniveauet i byfornyelsen, som forslaget giver udtryk for. Der er og der er forekommet sager med pris- og omkostningsniveauer, som må siges at være klart uacceptable, både set ud fra et samfundsmæssigt synspunkt og ud fra en by- og boligsocial synsvinkel.

I den forbindelse kan jeg give Folketinget den konkrete oplysning, at en femtedel af det byfornye areal ifølge statistikken lægger beslag på op mod halvdelen af udgifterne. Jeg er derfor enig i det mere overordnede sigte med forsla-